

Halász Zsiga főhadnagy, vívómester

Nagykörös 1856. február 19. – Nagykörös 1937. június 22.

Sztrakay Norbertnél tanult vívni. A MAC-ban vívómesterként dolgozott.

Olaszországba utazva Genovába sokat tanult az ottani vívómesterektől.

1878-ban Angliába küldik, hogy ott ökölvívást tanuljon

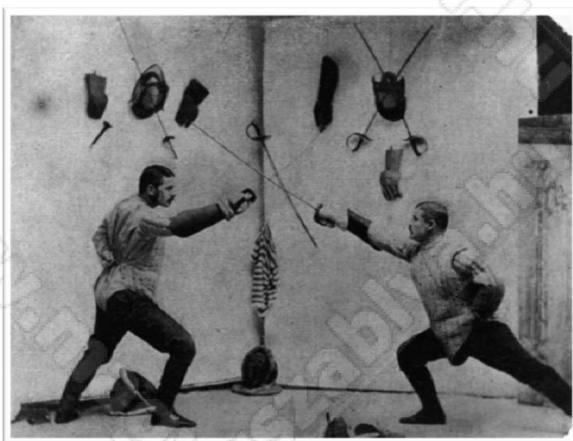
A Keresztessy tanítványa és rendszerének továbbvivője, „örököse”.

1895-ben az első országos vívóversenyen a mesterek tőr kategóriáját úgy nyeri meg, hogy „egy szúrást sem kapott”. A kard kategóriában ezüstérmet szerzett.

Elutazott Bécsbe, hogy megnézze Luigi Barbasetti híres olasz vívó bemutatóját.

Az 1896-os Milleneumi vívóversenyen a mesterek kategóriájában 5. helyezést ért el.

1897-ben Italo Santelli szerződtetése miatt, (habár felajánlották, hogy dolgozzon mellette) lemondott és visszavonult saját termébe, melyet néhány év után bezárt. Ezután a budapesti Református Főgimnáziumban dolgozott, mint tornatanár. Barátai

Iványi Gyula és mestere, Halász Zsiga, iskolázás közben.
A Magyar Athletikai klub győztes vívói.

1912-ben a Vigadóban rendezett vívóversenyt és estélyt.

Később visszaköltözik szülővárosába Nagykörösre.

A vívásról számos cikke jelent meg.

Halász Zsiga
1856-1937

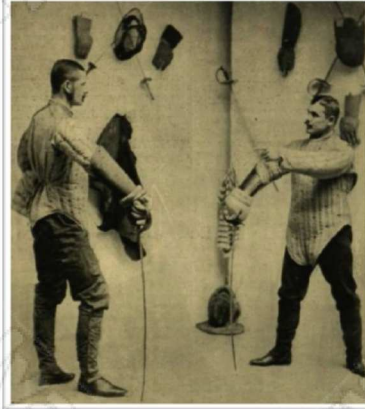
unszolására újra megnyitotta magántermét az Andrássy úton. Az ünnepélyes megnyitón Ő, és fiai is felléptek. Termében karddal magyar stílust, tőrrel pedig a francia modor szerint oktatott.

1905-ben Halász vívótermében és elnöklete alatt zajlott le az első magyar vívómester vizsga.

*„A MAGYAR ATHLETIKAI KLUB ORSZÁGOS VÍVÓVERSENYE ÉS NYILVÁNOS VÍVÓ-
MÉRKŐZÉSE.*

A Budapesten működő magyar atletikai klub néhai Eszterházy Miksa gróf kezdeményezése alapján — ezelőtt mintegy húsz esztendővel — alakult meg, oly időben, mikor a férfias testaz ekkoron még egészen ifjú, de nagy erejéről, valamint vállalkozó merész szelleméről a sportkörökben már általánosan ismert Halász Zsigát Londonba küldötte a vívás és ökölvívás tanulmányozása céljából. Halász ezen kitüntető megbízatásnak fényesen megfelelt, mert nemcsak az ökölvívást, hanem a francia vitérvívást is a legtökéletesebb mértékben magáévá tette, a kardvívásban óhajtott tökéletes kiképzés céljából pedig az öreg Keresztessy tanítványának szegődött, ki az ifjú mestert megkedvelvén, őt nagy tapasztalatainak mintegy örökösévé választotta. Ez időtől fogva a fiatal mester rohamosan emelkedett ismereteiben úgy, mint tekintélyben, olyannyira, hogy Keresztessy pihenés után vágyva, a magyar atletikai klub terhes vívómesteri állásától fiatal, tehetséges tanítványa javára visszavonult, s a nagy mester óhaja értelmében Halász bízott meg az atletikai klub vívómesteri teendőivel. Halász e kitüntető megbízatásnak rendkívüli buzgósággal iparkodott megfelelni, s legfőbb törekvésül a Keresztessy-féle vívórendszer elsajátítását és széles körökben való terjesztését tűzte ki célul maga elé, s mivel jól tudta, hogy verseny nélkül haladás nincsen: mind sűrűbben kezdeményezte a versenyt úgy tanítványai között, valamint a hazai és külföldi mesterek között is, a melyekből önmaga a legtöbb esetben diadalmasan került ki. Így fényes kitüntetéssel járta meg az 1892. évi nagyszabású genuai nemzetközi vívóversenyt is, honnan nagy aranyéremmel tért vissza; továbbá az 1893-ban tartott bécsi vívóakadémián ezüst koszorúval tüntették ki. Életrajzából megemlíjtük a következő adatokat: Halász Zsigá 1856-ban született Nagykőrösön, honnan az alsófokú tanulmányok végeztével Budapestre került. Itt a reáliskolát, a kir. műegyetem két egyetemes osztályát, valamint az országos mintarajztanodát és rajztanárképezdét végezte, s a képzőművészetek terére szándékozott lépni; azonban hajlamai s ritka testi tulajdonai mind ellenállhatatlanabbul a vívás és tornázás, egyáltalán a sportgyakorlatok felé vonzották, s az 1875-iki fővárosi tornatanári tanfolyamban tanári oklevelet nyert, mely időtől fogva Budapesten az önkéntes tűzoltóság külön osztályát vezette, s több évig a fővárosi Magvassy-féle magántorna-intézetnek is művezetője volt, majd pedig önálló vívóiskolát alapított, mely mindenkor egyike volt a fővárosi vívótermek legélénkebbjének.”

(részlet a Vasárnapi Újság 1895. május 26-i 21. számából)

Iványi Gyula és mestere, Halász
Zsiga, magyarázás közben.
A Magyar Athletikai klub győztes
vívói.
Ellinger Ede fényképe után.